

„Soča“ izhaja vsak petek s in velja
pošto prejemana ali v Gorici na dom
pošiljana:

Vee leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četrt leta „ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „po-
slanicah“ se plačuje za navadno trisop-
no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po
10 soldov v Gorici v tobakarnici v ge-
sposki ulici blizu „treh kron“ in
na starem trgu. — V Trstu v tobakarni-
ci „Via della caserma 3“.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo
uredništvu „Soče“ v Gorici v Hilarijanski
tiskarni, naročnina pa opravištvu „Soče“
na Korenji v Stiona - vi hiši št. 268 II.
nadst.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj
se blagovoljno frankujejo. — Delalcom
in drugim nepremošnim se naročnina
zniža, ako se oglase pri uredništvu.

Vabilo na naročbo.

Kakor smo že naznanili v zadnjih števil-
kah lanskega leta, izhajala bo „Soča“ tudi za
naprej redno vsaki petek. Današnja številka v-
dobé vsi dosednji naročniki; potem pa se bo
pošiljal list samo tistim, kateri so poravnali na-
ročnino za preteklo leto, ter se naročé za letos.
Naročnina znaša

za vse leto 4 gl. 50 kr.
„ pol leta 2 „ 30 „
„ četrt leta 1 „ 20 „

Opozorujemo na to, da uredništvo, ka-
tero dobro pozna veljavne može po deželi, je
ločeno od opravištva, koje jih ne pozna
tako dobro. Prosimo, naj nam torej nihče ne
zameri, če ne dobi prihodnje številke, ker se ni
naročil. Naročnina naj se blagovoljno pošilja po
poštnih nakaznicah — kar je najprijelejšiše —
opravištvu „Soče“ v Gorici na Korenji v
Stiksa-vi hiši, ali pa naj se plačuje naravnost
našemu opravištvu g. Juštu Vuga. Tudi re-
klamacije, oznanila in sploh administrativne reči
naj se pošiljajo opravištvu. — Dopisi naj se
izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Naša novoletna voščila.

Vsakdo ima o novem letu svoja voščila za vse
one, ki so mu pri srcu in — za se. Zakaj bi jih tudi
„Soča“ ne imela? Saj je posvetila svoje delovanje v
prospeh ljudskega blagra ter je do zdaj skozi devet let
še pri vsaki priliki pokazala, da se odkritosrčno in
zvesto deleži veselih in tužnih ur svojih rojakov. —
In danes o nastopu novega leta, novega desetletja da
bi jim ne imela kaj voščiti? Nikarte kaj takega mi-
sliti! „Soča“ je z voščili, in sicer s prav poštenimi,
iskrenimi voščili dobro založena. Cujte!

Slovenci smo mala, pa živa vejica na deblu
slovanske lipe. Da se ta vejica ohrani in više

razvije, je neobhodno potrebno, da rase celo drevo in
da se v njem nepretrgan ohrani pretok oživljajočega
soka iz korenine v deblo in iz debla v posamezne veje
in vejice košater velikana: Slovanska vzajem-
nost bodi živa, krepka, nezrušljiva!

V Avstriji živi zraven drugih narodov znamenito
število Slovanov; njih je celó večina vsega prebiva-
stva, tako da sloni države moč naj več na Slovanih.
Pri vsem tem pa — in dasi so bili oni vsigdar zvesti,
vsigdar vneti za dom in cesarja, — bile so do zdaj
njihove narodne pravice le z mrtvo besedo priznane
in malo spoštovane. Bivše vlade so skrbele mariveč
za to, da je nadvladaril v eni državni polovici nem-
ški, v drugi pa madjarski element. Tužna nam je bila
osoda! — A Slovani nismo pohlevno molčali ter rok
leno križem držali. Napredovaje iz lastne moči v kul-
turnem razvoju tirjali smo neprenehoma svoje pravice
in bojevali se za-nje — ne obupno — ampak v trdni
zavesti, da slednjič gotovo zmagamo. Pribojevali smo
uže očitne uspehe; a tega boja še vendar ni prav ko-
uce, še ne smemo popustiti orožja; kajti nasprotniki
budé ter čvrsto pazijo, kako bi nas pregnali iz pri-
doblenih ugodnih pozicij.

Presv. cesar sam je spoznal pravičnost naše
stvari in poklical je na vladno krmilo može, katerim
je maril, mir narediti mej avstrijskimi narodi. Uže zad-
nje državnozbornske volitve so se vršile pod ugodnej-
šim uplivom; državno zborovanje preteklih dni pa nam
je jasno pokazalo, da čem više si kronni zaupniki pri-
zadevajo, izpolniti cesarjevo naročilo, tem strastneje
se jim upirajo ustavoverci, kateri, vajeni gospodovati,
se z vsimi silami spenjajo po nadaljnjem nadvladovanju.

A uže je dano na odvažnem mestu možko za-
gotovilo, da se Slovani v Avstriji ne smejo
dalje na steno pritiskati; uže so se s početka
trdno oklenjene vrste ustavoverne opozicije raztrgale
in uže je prva zmaga avtonomistov, h katerim pripa-
dajo vsi slovanski zastopniki, dognana in s cesarsko
saukcijo slovesno proglašena. Na to prvo zmago, na
Taaffejevo viteško besedo, na vstrajno, pogumno in
modro delovanje naših državnih zastopnikov — a pred
vsem še na pravičnost naše stvari — sta-
vimo trdno zaupanje — v boljšo bodočnost. In torej
je izraženo naše drugo voščilo v besedah: Više ne-
go po ogromnej vojski ojači naj se Av-
strija po zadovoljnosti svojih enako-
pravnih narodov!

V tem iskrenem voščilu je zapopadeno tudi vse,
kar voščimo v narodnem oziru svojeji domovini.

Kaj jej voščimo gledé ljudske omike, glede gmotnega
blagra in vsestranskega napredka — to smo uže sto
in stokrat razložili in če Bog da, bomo še dalje raz-
kladali ter dostavljali veljavnih rodoljubov in svoje
nasvete, kako to, kako uno doseči, da postane naš
narod, če ne po broju svojih ljudi, pa po svojem kul-
turnem razvoju enakoveljaven vsem drugim narodom
živečim v varnem zavetju avstrijske krone.

Naša dežela in ž njo vred drugi deli avstrijsko-
ilirskega Primorja so hudo zadeti po zaporednih sla-
bih letinah. Ravščina je v nekaterih krajih nepopis-
ljiva — ubogo ljudstvo strada in trpi mraza, da bi
se moralo kamenu usmiliti; tu pa tam uže umirajo
režezi glada; to nam je znano po zanesljivih poročil-
lih. In naj se nikar ne misli, da je pri nas na Go-
riškem v tem oziru kaj bolje, nego v siromašni Istri;
Bog, da bi bilo! Toda na Kanalskem, v Brdih, pod
Čavnom, na Krasu in večji del tudi v naši Furlaniji
je beda, je stradanje splošno in niti boljši posestnik
nema s čim pomagati, saj si sam sebi ne more. Torej
nam prodira iz tužnega srca najtoplejša voščila: Naj
bi se božja vsegamogočna milost ozrla na našega u-
bozega posestnika in kmeta ter ga v letu 1880 na
poljih, vinogradih in travnikih, v kleti in hlevu obilno
odškodovala za letošnje silne stiske in težave; za zdaj
pa naj bi človeška milodarnost na pomoč priskočila
in pred vsem, naj bi država, v katere zvezo se zvesto
in ponosno oklepa naša grofija, radodarno odprla svoje
zaloge ter hitro in izdatno pomagala, da revežem iz
nesreče ne nastane — poguba!

Slednjič imamo še kratko, pa nujno voščilo
„pro domo“. Vsak si vošči zdravje, srečo, zadovolj-
nost in dolgo življenje. „Soča“ je v tem oziru tudi nekako
sebična; ona želi tudi zdrava, srečna, zadovoljna
biti in dolgo živeti. Toda njena sebičnost ima blago
podlago: ona želi vse to — ne za se, tudi ne za
svoje lastnike, ampak za stvar, za ljudstvo, za
narod.

Rodoljubi v mestu in na deželi, Vi razumete
naše voščilo, kaj ne da? Dobro, na Vas je, da je izpol-
nete! —

Dopisi.

Iz Čepovana 28. dec. [(Izv. dop.) Ljubljanski
„Slovenec“ je v št. 142. nasvetoval napraviti delniš-

LISTEK.

Novo leto na kmetih.

Nikoli še se ni zdela jutranja služba božja vaški
mladini tako dolga, ko danes. Nikoli še niso tako
težko klečali, ko danes, nikoli niso tako malo molili.
Ko je gospod po evangeliji molil nekoliko očenašev za
one, ki so umerli v starem letu, in za srečno novo
leto, pregibale so se tudi otroške ustnice, a ko bi bil
kakega paglavca poprašal, kaj in za koga je molil, bi
gotovo sramežljivo v tla pogledal, odgovoril bi ti pa
ne bil nič, ker tudi res ne zna, kaj je molil; saj nje-
gove misli bile so danes zunaj cerkve, kamor bi tudi
on že najraje šel.

Hvala Bogu, zdaj je služba božja končana! Še
enkrat pokleknejo, duhovnik blagoslovi svojo čedo,
potem zagermé po cerkvi otroški čevlji in vaška mla-
dež se vsuje iz cerkve. Glasno in živo pomenkovanje
se začne, otroci se razdelé v majhne čete in hajdi,
konja kovat!

Najprej, se ve da, leté v duhovnijo. Gospodovi
kuharici ta ropot ni posebno všeč in zato ježno uka-
zuje otrokom, naj se poberó iz veže. Ali danes je
njena moč proč. Kakor da bi k tlam prirasli bili, stojé
otroci ter mirno gledajo jezečo se hišino. Vedno
nove čete prihajajo, da jih je že vsa veža polna. Tiho

šepetanje se začne, vprašanja in odgovori se čujejo —
ali na enkrat umolkne vse in klobuki zginejo z glave,
kajti ravnokar je vstopil duhovni gospod v vežo vra-
čajoč se iz cerkve. „Voščim veselo novo leto“, „Bog
vam daj vse dobro“, „Da bi še danes leto, zdravi in
veseli...“ glasi se od vseh strani in otroci rijejo se
okrog gospoda moleč mu z desnico jabelko, krompir
ali tudi oblico. In gospod, ki je dobra duša, stopi v
svojo izbo ter prinese celo skledico novcev, četverta-
kov, celo kaka desetica se blišči mej njimi. Potem
vzame jabelko za jabelkom iz stegenih rok ter po-
tisne novce vanj, kakemu tudi dva, ali četvertak in
kakemu svitlo desetico. Kako bistro gledajo mali vo-
ščilci na gospodove prste, kaj vpiči v jabelko, kako
zagradi vsak svoje in „Bog povrni“ mermraje hité ven,
kjer jih že čakajo tovariši. „Kaj ti je dal“, „koliko
imaš ti“ kličejo prišlemu naproti in se gneté okrog
njega, da bi mu pomagali šteti, če tudi je samo eden
ali dva novca, potem pa hitro naprej k temu ali o-
nemu sorodniku. Po poti gredé pa vsak še enkrat
pregleda svoje jabelko, prešteva, koliko žebeljev že ima
njegov konj ter potisne novce globoko v sredo, da se
komaj vidiijo. „Kaj danes mar otrokom mraz, sneg in
led! Če se mu po poti zdersne, ker ne pazi kam
stopi in če telebi v sneg, kaj to, samo da ni noben
novec iz jabelka pal!

Kar ima vas otrok, vsi so danes zunaj; dečki
in dekleta, veliki in mali. Če le more hoditi, že ga
vleče starši brat ali sestra za roko sebo ter ga pod-

učuje po poti, kako mora voščiti in prositi, da mu
podkujejo konjica, ki ga derži v premerzi roki. Bolj
mali in plašljivi hodijo v velikih kerdelih, da imajo
več poguma, odrasli jim stopajo po 3 ali 4 vkup ter
nočejo sprejeti novih v družbo, kajti, če jih je več,
manj dobi vsak.

Proti 10, 11 uri je vsa vas obrana; pri vsakem
stricu in ujcu, pri vsakem svaku in teti so že bili in
kakor tudi premišlujejo, ali so koga pozabili, nobe-
nega več ni. Tedaj se vstopijo v kako vežo ali pod
kako streho ter štejejo svoj zaslužek, ne enkrat ali
dvakrat, tudi več ko desetkrat vedno z istim veseljem.
Največ pa jih stoji doli pred Kovačičem, ki prodaja
sladkarije. Mož si je te dni novih priskerbel in zdaj
so razpostavljene v njegovem oknu v prozornih ste-
klenih loncih. „Hej! to mora biti dobro“, „slišiš, jaz
bi rad to kupil“, „ne ne, to je bolje, jaz sem že to
pokupil“ pomenkujejo se med sabo željno zroč v okno,
za kojim se smeje zviti prodajalec. He! ko bi se mo-
glo to zastonj dobiti — ali Kovačič hoče imeti novce,
zastonj ne da nič. „Nu, pa saj imam dovolj novcev,
če eden oddam, se še poznalo ne bo“, mermra otrok
ter obrača jabelko, premišlujoč, kateri bi neki naj-
prej nesel v štacuno. „Eh, ta je tako gerd, naj bo“
in potegne ga počasi iz jabelka in s težkim srcem
ga nese noter za sladčice. Ali, kamor je šel eden, gre
tudi drugi, prvi je led prebil in pot uglasil in tako
zgineva novce za novcem iz jabelka. Ojoj, zdaj je v
jabelku že več praznih luknjic, ko novcevi! Tisti pre-

ko društvo, ki naj bi nakupovalo zemljišča v Bosni, in tiste šajalo Slovincem v obdelovanje i odkup.

Težko je izbrati na Goriškem vasico, katera se ni imela ali vojaka ali delavca v Bosni. Po tih je znano tudi tistim Slovincem, ki ne hero časopisov, da je Bosna plodna, rodovitna a malo obljudena dežela. Po zanesljivih poročilih je tudi znano, da so zemljišča v Bosni jako po nizkeji ceni na prodaj. Zraven tega pa tudi vemo i vidimo, da nam Slovincem na Goriškem i Kranjskem domačega plodnega sveta hodi po malem. Zato se ob mejnikih slišijo tolikokrat prepirlji za vsak palec zemlje. Domača zemlja nam postaja pretesna, to je resnica, ki se ne da tajiti, dasiravno je res, da z umnim kmetovanjem moremo še veliko pomnožiti zemeljske pridelke.

Na Goriškem je menda ni občine, ki bi izmirala, ampak pri nas se v obče narod množi, zemljišča pak se nečejo širiti, i vrh tega smo imeli zaporedoma slabe letine. Revščina nam sili tako do grla, da so celo prebivalci krasne i rodovitne goriške okolice jeli se izseljevati v Ameriko. No! ko bi se takim revnim ljudem dala ugodna prilika izseliti se v Bosno, v domačo, v slovansko i avstrijsko deželo, bi pač gotovo njih več ne mislil na Ameriko. Pomagajmo toraj tudi goriški Slovinci nasvetovanemu društvu na poje. Denar naložen na bosnjaška zemljišča ne bo zavrnjen, gotovo bo dajal boljše in gotovejše obresti, kakor katerokoli drugo podvzetje. Vrh tega bi se s tem činom pomagalo, prvič delavnim pa revnim s obratom k delu i kruhu, drugič pomagalo bi se zane-marjeno pa bogato Bosno kultivirati; tretjič koristilo bi se tudi našej skupnej domovini Avstriji.

Kedo je štel naše mladenčce i može, ki hodijo dela i kruha iskat si po širocem svetu, kjer si pa mnogi pridobe več razvad i škodljivih lastnosti, nego premoženja! Marsikater takih polega tudi po bolnišnicah, ter svojo občino opominja na lepo dolžnost po očetovski skrbeti za vse svoje otroke-občane. Za občine i dotične osebe bi tedaj bilo jako koristno, ko bi se takim delavcem dala ugodna prilika v bližnji Bosni si zagotoviti nov dom, delo i kruh.

Le-ti naseljenci bi pa tam ne pomagali le sami sebi, timveč koristili bi tudi novej avstrijske deželi — Bosni. Slovenec prav lahko razumi Bosnjaka, toraj bi naši naseljenci postali tamošnjim domačinom učitelji v obdelovanju zemlje i raznih rokodelstvih; učili bi z izgledom i besedo.

Pridni slovenski naseljenci bi Bosno hitro kultivirali ter spremenili v avstrijski vrt. Kaj Avstriji koristi rodovitna Bosna, ako nima tam razumnih delavnih rok, da bi izkoristile bogato zemljo? V svoj lasten prid mora tedaj tudi vlada skrbeti, Bosno naseliti i kultivirati s Slovenci, ker le-ti jej morejo v čisto slovanske deželi pač več koristiti, nego Nemci ali Madjari.

Zložimo se toraj goriški Slovinci s kranjskimi, da se hitreje ustanovi delniško društvo za nakupovanje bosnjaških zemljišč i obdelovanje tistih s slovanskimi naseljenci. Kmetije se v Bosni dobijo še prav dober kup, zato pa tudi židi uže tam prav pridno kupčijejo i mešetarijo. Na noge tedaj Slovinci, da judovski oderuhi ne spravijo v svojo smolnato pest bogate slovanske Bosne! Ako se dela resno poprimemo, gotovo nam bo tudi vlada šla na roke i nam pomagala.

Iz Bovca 29. dec. (Izv. dop.) Dne 28. decembra imela je narodna čitalnica v Bovcu svoj občni zbor, kojega se je vdeležilo še zdatno število udov. Na dnevnem redu bil je nagovor predsednikov, tajnikovo sporočilo o delavnosti narodne čitalnice v minolem letu, letni račun, naročba raznih časopisev, volitev novega čitalničnega odbora in nasveti posameznih udov. Vse točke versile so se v najlepšem redu. V kratkem

sneti Kovačič ga je zmotil; da bi ne bil šel dol k njemu, zdaj bi imel še vse, kesá se otrok, vzame ostale novce iz jabelka, je očedi in obriha, da se svetle ko novi ter je shrani za semenj v stari mošnjici, kojoj si je od matere izprosil. Tako jo čuva, kakor da bi bila polna samih svetlih rumenjakov in po noči jo skriva pod svojim zglatjem, da se mu o samih novcih sanja, koje pobira s tal in gati v mošnjico, ali, ko zjutraj presteva svoje premoženje, nima niti enega več, ko prejšnji dan. Odrasli dečki pa igrajo za novce skriti pod kako streho na kakem dvorišči, dokler jih ne zapodi gospodar ali ne izgine zadnji novci iz jabelka — prvi začetek pozneje nesrečne strasti!

Ne samo otroci, tudi stare pripognene žene veselé se že več časa novega leta. Koj po maši prilaze v kako premožnišo hišo, stopi za ognjišče ter pričakuje gospodinje. In kadar pride ta v kuhinjo tedaj ti začne voščiti, da te uha bolé. „Bog obvaruj vas in vaše otročiče vsega hudega, Bog vam daj ljubo zdravje, Bog daj, da bi se živina lepo redila, Sv. Andrej hrani krave nesreče in Sv. Štefan pazi, da bi se konj ne poškodoval, Bog daj ranjnikom mir božji; Bog vam vse poverni, ker ste mi dobrega storili! Bog in Devica Marija daj otročičem pravno pamet, da bi taki postali, kakor njih mati, tako pobožni in tako dobrih rok sv. Ferjan ohrani hišo ognja in druge nesreče in vai

in v jedernatem nagovoru je gospod predsednik Alojzij Zorč povedal, da Bovška čitalnica stoji še vedno na bolj trdneta temelji po padli Plevni, ter da se je jako okrepčala v starem letu 1879 toliko v duševnem, kakor tudi v gmotnem oziru, o čemur je tudi ude prepričalo tajnikovo in denarničarjevo sporočilo, kajti pomnožilo se je število udov in v blagajnici ostalo je konec leta preko 45 f. gotovine.

Zaradi tega je občni zbor sklenil naročiti se na vse slovenske časopise in še na dva nemška.

V odbor so bili voljeni: Za predsednika enoglasno Alojzij Zorč, za denarničarja Iv. Jarec, za odbor-nike Mat. Maurer, Rajm. Šinek, Ant. Šulin, Ant. Kenda in Ant. Stres, za namestnika, Alojzij Božič, Ant. Durjava. Občni zbor sklenil je v novem letu napraviti več veselice, osebito o poletnem časi, ko bodo Bovčani doma, kajti zdaj so razkropljeni po celem svetu zaradi svoje kupčije. Predlog se je tudi sprejel, da se bo prihodnje skerbelo, da se pomneži čitalnična knjižnica, ker le po tem potu se bo pokazalo neka-terim zagrizenim Nemčurjem, da tudi naš slovenski jezik je ml in gladko-tekoč in da zasluži svoj prostor med izobraženim svetom. Ko še kaj izvlečem iz svoje mavhe, vam uže pošljem. *)—Srečno novo leto!

Iz Bovca, 27. dec. (Izv. dop.) „Et in terra pax hominibus“ — poje se zdaj povsod, in zares nam je treba miru vsem — tudi nam Bovčanom. Pomiriti se hočejo tu vladajoče stranke — a v ta namen bi se imel iztrebiti s koreninami vred narodni živeli, sad novejšee dobe. — Ne rečem preveč.

Kakor je dobro znano, so prebivalci celega bovškega okraja Slovinci, katerih čut in misel se oklepata vedno ože domovine. Oni čestijo svoj materni, dasi rabijo tudi mnogo nemški jezik. Da! potrebni so jim vsi jeziki, ki se govore v naši carevini, ker Bovčani kupčijejo po vseh avstrijskih deželah. Ta pa ni pravi uzrok, da bi imeli materinščino zanemarjati: celó zatirati. Dajte nam mariveč šole, v katerih bi imela mladina priložnost, učiti se misliti v našem jeziku in v njem se temeljito izobraziti; dajte nam ljudsko štirazrednico in morda tudi začetek kake srednje šole; potem se naši otroci lažej nauče tudi ptujih jezikov, h katerim se za Bovec vsteva tudi nemški. Naj se poskusi i potem se bo videlo, ali pojde ali ne. Zakaj pa jim ni treba učiti se madjarskega, poljskega, českega in drugih jezikov, ki jih naši Bovčani tudi potrebujejo, nekateri še bolj kakor nemščine? Zakaj se vedno trobi samo v nemški rog? Ako hočemo naravni temelj postaviti ljudski omiki, moramo rabiti za to domači material — svoj materni jezik; ali z drugimi besedami, ako hočemo, da se bodo naši otroci bolj na lahkem naučili potrebnih znanosti ter se pripravili za življenje, podučujmo jih s pomočjo jezika, katerega koj razumejo in ne zabijamo jim v glavo uže v prvih letih šolskega poduka — tujščine. Kedar bo temelj trdno vzidan, potem se lahko še marsičesa nauče — posebno pa drugih jezikov; saj imamo Slovenci v tem oziru pred mnogimi drugimi narodi pripoznano prednost, da se nas jeziki tako rekoč prijemajo.

Nemško podučevanje, katero je trajalo v Bovcu čez 30 let, ima pokazati le redke uspehe. Nam pa mora iti v prvi vrsti za to, da obrodi ljudska šola kolikor mogoče izdaten sad; za to jo želimo imeti slovensko — to je naš panslavizem, naša jugoslovanska propaganda.

Da se spremeni čitalnica v „Leseverein“, da imajo biti naše šole zavoljo nekaterih rodbin nemške, ali da imajo vsi Bovčani podložni biti nezmotljivi vsegamogočnosti enega Bismarka, — tako daleč ne pojde nigrd naša miroljubav. Vslad strahovanja ali kakor se izrazujejo nekateri, vslad „Spritzen“ oseb, ki niso

*) Prosimo.

Ured.

svetniki naj prosijo Boga za dobro letino! Tako beseduje brez konca in kraja ženica za ognjem in vsakega svetnika, ki jej pride na um, prosi naj hrani to ali ono pri hiši, kar jej prej v misel pride. In gospodinja, ki je pa zeló malo slišala, kaj vse jej vošči starka, nalije jej skledico kave. Hej, kakó jej to diši! To je njena dušna in telesna hrana in prav zarad nje prišla je danes tako zgodaj. Pri odhodu pade jej tudi kak novčič v dlan in potem začne zopet voščiti s kraja, da bi sami svetniki utekli.

Najbolj, se ve da, silijo h gospodu župniku, ker on ne gleda na vsak novci; a toliko bolj gospoduva hišina, ki vsako po strani pogleda in bi jo najraje z vsemi njenimi voščili zapodila. Ali, človek ne sme vsega storiti, kar želi in tako mora tudi hišina svojo jezico požreti. Vsako toliko pride gospod iz izbe, kjer sprejema vaščanov voščila v kuhinjo in tedaj ti začne voščenje brez konca in kraja, brez miru in odpočitka, da je treba človeku svete potepeljivosti. Hvala Bogu, da je novo leto samo enkrat v letu; to je edina tolažba v takih slučajih!

Možje so od nekdanj sovražniki predolgih govorov, to slabost imajo le jezične žene. Ako vidi sosed sosed, znanec znanca na cesti ali tam na voglu, stopi k njemu, poda mu roko govoreč: Bog daj, da bi se še danes leto videla zdrava in vesela, in konec je.

pray prilične, gotovo ne zaspi več narodni živeli. Taki pripomočki niso sposobni za to, da se v Bovcu ohrani ljubi mir. Bog nam daj v novem letu kaj boljšega doživeti; saj smo v starem použili marsikaj grenkega!

S Cerkljanskega, 30. dec. (Izv. dop.) Naš okraj dela že več let novo skladovno cesto proti Idriji, pa delo je do zdaj komaj na pol izgotovljeno; posebno manjka še mosta v majhnej grapi nad Želinom. Delo je cenjeno nekaj nad tisoč goldinarjev, pa vtegne precej več stati. Do zdaj niso dobili še nobenega podvzetnika, ker se vsak boji zgube. Najbrže bomo morali torej most v roboto delati. Na mnogih krajih se je zemlja uleknila, tako da bo treba še veliko dela, preden bo cesta količkaj za vožnjo pripravna; zlasti z gruščanjem je težava, ker ni na vsej cesti družega kakor zemlja ali pa debelo kamenje, s katerim je mnogo truda, preden se razdrobi ter vsposobi za posipanje. Sploh je lega zeló neugodna, povsod sterm breg poleg bohneče Idrije. Tri leta uže moramo plačevati po 50 % izravnih davkov, oziroma opravljeni primerne robote, kar znaša, preračunjeno skupaj v denar, uže kakih 10.000 gold. in iz državnega zaloga(?) je dobil cestni odbor 4000 gld. (? Op. ured.) Res veliki stroški za komaj 7 kilometrov dolgo črto. Naj opomnim, da idrijski okraj ni še začel delati svojega kosa, dasi je od Fare do naše meje nad eno uro hoda. Idričanom se nič kaj ne mudi; in vendar bode cesta tamošnjim trgovcem jako koristila, ker bodo Cerkljanom konkurencijo delali sé žitom, kolonijali i. dr. Idrija je namreč z dobro cesto zvezana sé železnično postajo v Logatcu, kamor vozijo mnogi živo srebro, od tam pa nazaj za male krajarje težke vozove raznega blaga. V Idriji je torej vsaka reč po prav spodobni ceni, žito dostikrat ceneje, kakor v Gorici; tukaj v Cerknem pa je vsaka stvar dražja, kakor kjer si bodi na Primorskem. Zato pričakujemo, da bomo po novi cesti tudi semkaj dobivali blago bolj po ceni in da se po njej pospeši vsakojaka kupčija.

Članek „kako naj se posestnikom bremena zlažalo“ je tudi pri nas žel občno odobravanje. To je bil vendar enkrat mož, kateri je po pravem spoznanju razodel rane našega kmetovalca; zlasti je sklep venec celemu jedernatemu sestavku. Kako naj se v resnici posestnik ohrani pri ogromnih davkih, slavih letinah in drugih nezdodah, ako vrh tega še sam brez potrebe trati in zapravlja? Posebno je obžalovati, da se je med priproste, tudi nepremožne kmete vrinilo mnogo napak. Nekateri gospodarji in gospodinje prodajo ceno dobre domače pridelke, da potrosijo potem denar za ptuje slabo in drago blago. Med tem ko zameta sladkonstna in nečimurna gospodinja novce za kavo in za brže pajčevini nego tkanini podobno obleko (kar jej skrivaj prinašajo zvite kraške prekupčevalke), zapravlja dostikrat mož po krčmah; — polje in hlev pa in sploh celo gospodarstvo je tako zanemarjeno, da se Bogu usmili. Tako prihajajo pogostoma najboljše hiše v nič. Bodimo torej pred vsem drugim sami varčni ter merimo svoje stroške vselej po svojih dohodkih — pa pojde bolje.

Zadnjič sem vam poročal, kako nam vsiljujejo naši cesarski uradi samo nemške spise, dasi ni pri nas nobenega Nemca. Toda temu se nihče ne čudi, ker se je do zdaj tako rekoč sistematično povsod tako delalo. A čudili bi se gotovo čast. čitatelji „Soče“, ako bi jim povedal, da imamo pri nas tudi domače urade, v katerih poslujejo domačini, znani kot narodnjaki — pa se vendar prav nič ne zmenijo, če temu ali onemu, naj je kmet ali kar koli — saj Slovenci smo na Cerkljanskem vsi — kako nemško tiskanico napolnijo, ali mu sploh kaj po nemški načekajo in vroče. Od dotičnih javnih opravnikov vemo sicer, da

Zato pa se zbirajo možje danes bolj ko navadno v gostilni pri dobrem vinu ter si napivajo s pravo možko pijačo. In kedó bi mu zameril, ako danes nekoliko kozarcev več izpije, saj je danes prvi dan novega leta, koje treba dobro začeti po starem pregovoru, dober začetek, dober konec.

Tudi hišne gospodinje voščijo si vse dobro v novem letu in mej tem si skrivaj gledajo na ognjišče, koliko loncev stoji na njem in kaj gleda iz njih, kaj kuha danes sosed, ali bodo imeli tukaj bolje kosilo, ko doma. Eh, ta ženska radovednost!

In tudi ta odrasla mladina, ki le tja v dan živi in nori, kakor pravijo stare ženice in možje, tudi ta mladina si vošči danes veselo novo leto. In marsikako vaško dekle ima danes pri veliki maši novo ruto okolo vratu ali nov predpasnik, kojega jej je dal za vezilo davi oni berhki mladenič, s kojim se že nekaj časa tako rada gledata. In pogosto se zgodi, da pride za novoletnim vezilom drugo vezilo, ki ju veže za vse življenje. Bog daj, da bi se jima tedaj vse izpolnilo, kar sta si danes voščila, da bi še mnogo novih let doživela v miru in sreči!

Nalirk.

jim ni za ponemčevanje; a mlačnost in nemarnost sti v takih stvareh vendar vse graje vredni. Če bo treba, spregovorim o svojem času jasneje.

Politični pregled.

Z DUNAJA. Državni zbor avstrijski in ogerski in delegacije so čez praznike prenehali svoje zborovanje, pa pridejo zopet skupaj 15. t. m. Če sodimo po prestolnem govoru in po predlogih, kateri so že izročeni odsekom v razpravo — bo moral državni zbor še dolgo sedeti, da vse omaga. — Taaffe-jeva vlada se je zdaj ojačila in se bo tem više, čem pogumnejše bo postopala nasproti ustavovni stranki, katera se očitno ruši. — Ministerstvo še ni dopolnjevalo; Taaffe hoče nekda še tako dolgo čakati, da bode sprejet državni proračun.

Dne 30. decemb. je bila sklenjena začasna kupčijska pogodba z Nemčijo do 30. junija 1880.

O ČESKI spomenici se sliši, da misli grof Taaffe izpolniti samo tiste nje terjatve, ki se res strinjajo s §. 19 osnovnih državnih postav, da pa bode varoval bolj interese države, nego interese narodnosti. Mi menimo, da bode za državne interese najbolje preskrbljeno, kadar bodo narodi zadovoljni.

POLJSKI časniki kažejo neko mržnjo do zahtev českih poslancev zastran enakopravnosti. Uže zopet! Mari bo Poljakom kaj okračeno, če dobe Čehi, kar jim gre? — V Lvovu so imeli dne 29. t. m. delavci javni shod. Sklenili so naprositi državni zbor, da se prenaredi obrtniški red v svobodnejem zmislu, da se uvéde splošna volilna pravica in da se odpravi časniki kolek.

Iz SERBIJE je prepovedano žito voziti, ker se bojé, da ga letos tudi tam ne zmanjka. V jugozapadu kneževine trpé v nekaterih krajih lakoto. Zato je dovolila narodna skupščina vzeti pol milijona, ali če bo potreba, en milijon frankov za podporo stradajočega ljudstva.

V BULGARIJI so stvari precej zmedene in kakor vse kaže, ne misli knez vstreti liberalni stranki, katera bo najbrže po novih volitvah v še večem številu zastopana v narodni skupščini, kakor je bila poprej. Ta stranka pod vodstvom Karavelov-a ima za seboj ogromno večino ljudstva in težko bo knezu izhajati, če se ne vda njenim težnjam.

Na FRANCOSKEM imajo novo ministerstvo, kateremu stoji na čelu Charles de Freycinet, ki je ob enem tudi minister zunanjih opravil. Novi ministri so sami levičnjaki, večinoma Gambettovi osebni prijatelji. Bismarku gotovo ne bo prav, da ne bo več vodil zunanje francoske politike popustljivi Waddington. Razmere mej francosko in rusko vlado so zdaj veliko prijaznejše. Francoski poslanik v Carigradu odvraca turško vlado od Angležev in jo sprijazuje z rusko.

Prepiri mej ČRNOGORCI in Albanci še zdaj niso poravnani; ker je upliv turške vlade uže čisto oslabil, morali si bodo Črnogorci najbrže sé silo priboriti one kraje, kateri jim gredo po berlinskem dogovoru.

Dogovori GRŠKIH zastopnikov s turško vlado zastran preuravnave državne meje na korist Grške — so do zdaj tudi brez vsacega uspeha. Grška vlada namerava nekda na pomoč klicati velevlasti.

Iz AFGANISTANA so prejeli Angleži ugodno poročilo, da je v Sherpuru obkoljena vojska pod Robertsom 23. dec. zmagovalno predrla sovražne čete, katere so se potepene umaknile v Kabul in od tam domov. Angleži so imeli zgube 3 mrtve, 33 ranjenih, Afganci pa mnogo.

Domače stvari.

Novoletna voščila. Po vsem civilizovanem svetu je navada, da si sorodniki, prijatelji itd. srečo

voščijo o novem letu. Tudi navada novoletnih vezil ali daril je precej splošna vendar pa lahko trdimo — ker smo se uže nekoliko po svetu ozrli — da se morda nikjer ne izvaja na tako pretirani način — ali zlorabi — kakor pri nas v avstrijski Nizzi. Čevljar, krojač, mizar, dimnikar in sploh vsaki rokodelc, kateri ti je med letom — za 20 gl. ali za 5 novcev vrednosti, to je vse eno — naredil ali zakrpal, ali zamazal za kar je prejel svoje pošteno in morda tudi več ko pošteno plačilo — poišče te ta dan na domu, ali če te ne najde danes, pride jutri, pojutrajšnjim, tudi za 4, za 8 dni, dokler te ne zadene, ali ti pomoli tudi na ulici svoje tiskano ali pisano voščilo in te ne izpusti tako dolgo, dokler ne segneš v žep ter mu stisneš v pest nekoliko šestakov „dobre roke“. Posli imajo do take „dobre roke“ uže zastarano pravico; brivci, strežniki v kavarnah, natakariji so si jo uže priposestovali. Pismo — in telegramonosci, uradni sluge in enake baže ljudje se tudi opirajo na stare pravice. Vsem tem so se pridružili še postreščeki, gasilni stražniki, ponočni čuvaji — kot „homines novi“, katere je na dan privéla nova napredna doba, vse vošči pismeno in ustmeno, v vezani in nevezani besedi — a če meniš, da veljajo, voščila tebi, motiš se zelo — kajti ti gratulanti, ti nadležni gratulanti voščijo le sebi — „dobro roko.“ Človek bi se na novega leta dan zaperl pod 9 ključev, da bi se mogel odkrižati neprenehljivih medenoustnih, — a dragih voščil, toda kaj pomaga? če danes ne opraviš svoje dolžnosti — (kajti navada je železna srjca in v tem slučaju je zares uže dolžnost postala) brenčala ti bodo voščila pa jutri, pojutrajšnjim in, če treba celi teden okolo ušes. Mari se reši danes!

Voščila med premožnimi meščani pa so zgubila svojo obligatorično veljavo, od kar se vzajemno voščevanje odkupuje pri mestnem magistratu na korist revčev. Letos se je nabralo za dotične listke, katerih je bilo odkupljenih 923 po 50 novcev, 461 gl. 50 kr.

Ta naredba je vse hvale vredna; škoda, da se ne raztegne tudi na zgorej omenjene gratulante! —

Cesarski dar. Presv. cesar je podaril katol. društvu goriških gospa 200 gl. za napravo odgojevališča siromašnih otrok.

Poštna spremljevalnice. Dosedajni vožni listi (frachtbriefe) se s 1. februarjem odpravijo, in na njih mesto stopijo pošne spremljevalnice, ki jih dobi pri oddaji potem adresat v roke.

„L'Isonzo“ v Gorici izhajajoči dnevnik je z novim letom povikšal svojo naročnino od letnih 12 na 16 gl., — obliko pa in namero je ohranil dosedaj. Da bi spreobrnil rajši svoje tendence ter se v soglasje postavil z občinim ljudskim mišljenjem v naši deželi — mi menimo, da bi začel pisati v pravem patrijotičnem, avstrijskem duhu, ne trebalo bi mu vikšati naročnine — tudi po znižanej ceni bi lažje izhajal. — Tako pa pride vsled povikšane naročnine — iz dežja pod kap. V Gorici javno menenje pa čiti v takem zmislu, kakor je do zdaj „L'Isonzo“ delal — se pravi rovat zoper prave interese mesta in dežele — in ljudstvo spoznava to čedalje bolj in se varuje takih prijateljev.

Požar. Pretekli torek okoli 9. ure zjutraj se je vnel ogenj na kašči Lenardič-eve hiše v Števerjanu; kako? ne ve nihče povedati. Nagli pomoči domačega ljudstva in goriških gasilcev se je zahvaliti, da je pogorel le del strehe in da ni posebno velike škode.

† Alojzij Fogar, po Brdih in v goriški okolici dobro znani mesar pri goriškem mostu, je včeraj zjutraj ob 7. uri umrl. Rajniki je bil sicer krepak mož pri 60 letih, a naduha ga je silno mučila in slednjič zadušila.

Imenovanje. Gosp. France Hafner, profesor na c. k. gimnaziji v Gorici, je imenovan za ravnatelja na pazinskem gimnaziji v Istri.

Umerl je 30. decemb. g. France Pollencig, deželni uradnik v Gorici; bil je zapisnikar in vodja deželne pisarnice od ustanovitve deželnih uradov do zdaj. Slaboten je bil vedno, vendar pa nigdar tako bolan, da bi bil moral doma ostati. Slednjič je vendar obležal pred dobrim mesecem in v pondeljek je 60 let stari mož za vselej zatisnil trudne oči. Na novega leta dan so položili njegovo truplo v isti grob, v katerem so strohneli posvetni ostanki njegovega pred 15 leti umerlega očeta — po vsem Goriškem dobro znanega odvetnika dra. Fr. Pollencig-a. — N. v m. p.!

Goveja kuga na Kranjskem je popolnoma ponehala, vsled česar so naše deželne meje zopet na vse strani odprte. — V Dalmaciji pa se je goveja kuga vnela v špitskem in senjskem političnem okraju, vsled česar je c. k. namestništvo prepovedalo, da se od tam ne sme uvažati nobena domača žival v našo deželo — razen koaj in prešičev. Zraven tega je prepovedano tudi uvažanje vseh onih stvari, katere so navédene v postavi od 29. junija 1868.

Rudolfova železnica je prišla z novim letom v državno oskrbnitvo. „Triester Zeitung“ pravi, da je ta naredba, katero je izvélo trgovsko ministerstvo vsled 4. člena postave od decembra meseca 1877, jako važna za Trst, ker se je zdaj nadejati, da bo država raztegnila Rudolfovo črto do morja in s tem izpolnila dolgoletno željo tržaškega prebivalstva, gledé predélske železnice. Tudi Gorici in celi naši deželi bi se tako izpolnila najiskrenejša želja.

Katoliško-politiška čitalnica v Čepovanu, bo imela drugi občni zbor dne 11. januarja 1880 ob 3. popoldne. Razun navadnih poročil i volitve novega odbora bodo prišli tudi od posameznih udov prav važni predlogi v razpravo. K' obilni udeležbi vabi Odbor.

Za pogorelce v Koritnici so nadalje darovali: duhovnija Barjšice 5 gl. 55. A. Z. vikar 3 gl. 33. — Neimenovani 1 gl.

Razne vesti.

Bitka pri Veliki. To bitko, ki se je vršila dne 4. dec. t. l. med Črnogorci in Albanci, popljuje neki dopisnik takole: Črnogorci so imeli ukaz, ostati mirni in se samo braniti, ako bi jih Albanci napadli. Albanci so najprej streljali na črnogorske straže, pa Črnogorci so še vedno čakali. Potem so prišli Arnavti v velikih trumah in napadli Črnogorce. Na to se vzdignejo Črnogorci, in sicer v prvi vrsti Kuči in Bratanoviči, zavijtiho handžare in vdarijo z veliko silo na Albance. Za njimi priderejo na pomoč še Morčani (Črnogorci ob reki Morči). Začelo se je strašno klanje. Arnavtov je bilo veliko več, vendar handžara ne znajo tako sukati, kakor Črnogorci. Albanci (Arnavti) se spustijo v beg, Črnogorci pa za njimi, in na begu so jih še največ pobili; Albancev je padlo še čez 1000 mož, Črnogorci pa so zgubili 85 mrtvih in okoli 100 ranjenih. To je bila zmaga, da malo takih. Albanci so spoznali, da Črnogorcev ni dobro dražiti, in jih bodo menda v prihodnje pri miru pustili.

Število leta 1878. v našem cesarstvu na kant dejanih kmetovalcev, obrtnikov, trgovcev itd. je znašalo 8271. To je grožno število, al resnično je, ker se ta številka nahaja v poročilu c. kr. sodniškega ministerstva za leto 1878. Tirjatve upnikov leta 1878. dognanih prvdah so znašale 90 milijonov in 678.809 gold. Zanimivo je videti, koliko ljudi na enega človeka, ki je na kant prišel, pride v različnih deželah našega cesarstva.

Na enega človeka po takem pride ljudi na:

Kranjskem . . . 33.091	Gornj. Avstrijskem 14.344
Korčskem . . . 30.582	Primorskem . . . 12.384
Moravskem . . . 20.387	Tirolskem . . . 11.762
Štajarskem . . . 16.637	Slezkem . . . 10.440
Bukovini . . . 15.514	Salcburškem . . . 6580
Dalmatinskem . . . 14.765	Spodnj. Avstrijskem 5520
Gališkem . . . 14.677	Predarliskem . . . 3109
Českem . . . 14.565	

Nov.

Vojno ministerstvo naša in § 19 državnih osnovnih zakonov. Avstrijski „ustavovenci“ radi trdé, da jedino sredstvo, ki Avstrijo še skupaj drži, je nemški jezik, in ta da je „reichsprache“. Temu nasproti izvemo sledeče: Neki vojaški urad je naprosil vojno ministerstvo, da bi se vse dopisavalo in odpisavalo v nemškem jeziku kot „reichsprache“. Vojno ministerstvo pa je temu uradu odgovorilo, da se v Avstriji ne more govoriti o kakem jeziku kot „reichsprache“, ker § 19 državnih osnovnih zakonov utemeljuje ravnopravnost vseh jezikov v Avstriji, ter ima jeden jezik isto pravico kakor drugi.

Slav. N.

Pogreb generala Avezzana, znanega vodje italijanskih irredentarjev, v Rimu dne 28. t. m. hoteli so zopet nekateri rogovileži porabiti za navadno revolucionarno demonstracijo. Imbriani, umrlega generala posebni prijatelj, je nastopil kot govornik, omenivši, kako junaski se je rajni bojeval pri Brambi Genove leta 1849 proti kraljevi vojski. Ko mu je neki policijski uradnik prestrigel besedo, vnel se je živahen prepir. Imbriani je hotel dalje govoriti — in nastal je strašen nered. Zaudarji in policijski stražniki so obkrožili množico, stoječo okoli rakve. Mej tem so policaji zaplenili dve zastavi družbe „Associazione per l'Italia irredenta.“ — Napoleon Parboni je poskusil množico nahujskati, toda general Fabrizi je pomiroval. Eno zastavo so vrnili Menotti-ju Garibaldi-ju, drugo so nesli stražniki na policijo. Da se ni množica huje razbrzdala, zabranili so edino le oboroženi policijski stražniki, katerih je bilo obilno število na pokopališču. — In kaj pravijo italijanski časniki o tem dogodku? „Popolo Romano“ piše, da je vlada lojalno postopala in prav tolačila željo in voljo meščanstva s tem, da je zabranila, da se ni razvila zastava „Italije irredenta“ na pokopališču. „Liberta“ ob-

žaluje, da se ni temu nevšečnemu dogodku poprej v ekom prišlo. Najbolje pa označuje to zadevo „Avvenire“ rekoč: „Mrtve jemljejo za pretvezo, da živim mir kalé.“

Glasoviti slepar Geza pl. Somoskeőy, katerega zasledujejo že celih deset let zastran mnogih sleparij v vseh delih sveta, prišel je te dni v pest dunajski policiji. Ta kralj vseh sleparjev, kateri se je po velikih mestih potikal kot diplomat, profesor, general itd. in se ponašal z odlikovalnimi redi vseh potentatov ter je na tisoče goldinarjev razsipal za dobrodelne zavode, ta nevarni klatež izvrstno izurjen v aristokratskem vedenju, kateri je že katic 12 krat pobegnil iz zapora, prišel je pred nekoliko dnevi na Dunaj, vzemši stanovanje v hotelu „pri ogerski kroni“ pod imenom grof Viktor Bobrowsky. Policiji se je ime neznanu zdelo in oseba sumljiva. Zato je pozvedavala in slednjič pozvedela, kdo se skriva pod grofovsko krono. Zdaj je sviti rokavljak zopet pod ključem.

Napad na španjsko kraljevo dvojico. Iz Madrida se berzovavlja dne 31. dec.: Neki Otero Gonzalez, 21 letni sladopek iz španjske Galicije, je sprožil pred durmi kraljeve palače iz dvocevne pištole dva strela na kralja in kraljico; zadel ni nikogar. Hudodelec je baje ud neke družbe zarotnikov in stanuje še malo časa v Madridu. Do zdaj so zaprli 3 osebe. Nevarnost za mlado kraljevo dvojico je bila velika; druga krogla je namreč švignila kraljici Mariji Kristini (nedavno omoženi avstrijski princezini) skoro tik obraza. V Madridu je vzbudil strašni čin nepopisljivo razburjenost, ki se je spremenila zvečer, ko sta se kralj in kraljica vracala iz gledišča, v stljajao demonstracijo vdanosti. Ogromna ljudska množica je spremljala kraljevo dvojico z bakljami do doma razodevaje po vsem potu navdušeno radost zaradi srečne rešitve.

Na španjskem in posebno v glavnem mestu Madridu je še vedno polno skrivnih zarotnikov, kateri preže na to, kako bi zopet zanetli v domači hiši bratomorsko ustajo.

Uže 21. pretek. decembra zbralo se je bilo nekoliko takih rogoviležev pred palačo francoskega poslanika, ravno ko mu je godba podoknico (serenado) svirala; tu so začeli strašno razsajati in upiti: „Smrt Canovas-u, živijo republika!“ Oborožena moč jih je morala se silo razpediti, a zbrali so se zopet in še dalje so rogovolili po mestu. — Pogreb generala Lagunera, prijatelja zloglasnega zarotnika Zorilla je dal povod drugi, še bolj hrupni revolucionarni demonstraciji, katere je kravalo končala. Neki policijski agent je dobil tako silen udarec po glavi, da je na mestu obležal. Po končanem pogrebu je velikanska množica, nad 3000 oseb — razsajala in upila po mestu, da so morali trgovci uže ob 3 urah popoldne svoje prodajalnice zapreti. Nesrečna dežela, v katerej se je lenušstvo razvilo do trinoštva!

Tržno poročilo.

V Gorici 2. jan.

Kolonijali. Kava moka gl. 156—158; Ceylon gl. 158—168; druga gl. 126—130; Portoriko gl. 150—156; Malabar gl. 128—132; St. Domingo gl. 118—124; Rijo fin gl. 116—120; srednji gl. 104—110; sladkor fin gl. 55—56; Melis gl. 50—52; tolčen gl. 47—50.

Sadje. Rožiči gl. 13—14; mandelji gl. 124—128; grozdje suho (uva passa) gl. 33—35; sultanina gl. 44—48.

Mast, sir in olje. Maslo gl. 88—92; ameriška mast gl. 58—60; domača slanina gl. 68—70. ameriška gld. 56—58; pijačentinski sir star gam 140—168; pekorin gl. 112—116; bovski letošnji gl. 56—60; olivno najfineje gl. 82—84; srednje gl. 64—66; Corfu gl. 58—60; Raguza gl. 47—48; istrijsko gl. 51; Petrolej v sodčih gl. 17.25—17.50, v zabojih gl. 18.59—19. Vse navedene cene pr. 100 kil.

Žito, moka in riž. Pšenica hekt. (100 litrov) gl. 10.—11.—; sirk gl. 6.60—7.—; reš gl. 6.60—6.80; ječmen cel gl. 6, pehan gl. 10.50—10.90; oves gl. 3.60—4.—; fižol gl. 9—11; ajda gl. 5.60. Kdor hoče preračunati na staro mero, naj računi 31 litrov star pol. pri ovsu 5 litrov več, Riž je od 20 gl. do 26 najfineji. Moka I gl. 24.40; II gl. 22.40; III gl. 21.—; IV. gl. 20.—; V gl. 17.—; VI gl. 13.40; otrobi debeli gl. 4.70; drobnji gl. 5.40, pr. 100 kil.

Spirit in vino. Domače žganje Hek. gl. 66—68; spirit rafiniran gl. 42—43; vino furlansko črno gl. 29—30; belo gl. 24—26; ribola od 20—25 uvažena razna vina kakor kranjsko (dolenjsko), štajersko, ogersko, lahko in celo tirolsko po različnih cenah in po kakovosti. Seno in slama je bilo prodano od 1 gl. do gl. 1.25 za 56 kil., krompir letošnji po gl. 4.50 do 5.— pr. 100 kil.

LISTNICA UREDNIŠTVA. Gg. naročnikom: Ko smo zadnjič naznanili, da izide prva letošnja številka v petek, nismo na to mislili, da bo v četrtek praznik. Ne zameriti torej,

da je prišla današnja številka en dan kasneje na svitlo. — G. St. Mav. v Cer. Vaš dopis je ginljiv, a ne za nas v tej obliki. Poslali smo ga na sv. G., komur je posvečen. — G. V.— ž. v K. Začasnim učiteljem je v sedanjih dobi sva bode najbolje molčati. Vzemite si v izglede nesrečnega tovariša v Cer. Sicer smo pa brali isti dopis z istim podpisom uže v drugem slov. listu.

Dunajska borza.

	2 jan.
Enotni drž. dolg v bankovcih	69 gl. 50 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	70 " 95 "
Zlata renta	81 " 65 "
1860 drž. posojilo	130 " 75 "
Akije narodne banke	839 " — "
Kreditne akcije	291 " 90 "
London	116 " 70 "
Srebro	— " — "
Napol.	9 " 31 "
C. kr. cekini	5 " 52 "
Državne marke	57 " 70 "

Naznaniło.

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu, da se je preselil sé svojo štacuno v Kanalu na desni breg Soče „Pred most“. Zahvaljuje se dose-danjim p. n. obiskovalcem za njihovo zaupanje priporoča jim prav toplo tudi za naprej svojo bogato založeno prodajalnico mešanega blaga. Naj bodo zagotovljeni, da mu bo posebna skrb, postre-či vselej z največjo uljudnostjo in z najboljšim blagom.

Josip Hönig.

!! Skoraj zastonj !!

Zavoljo nedavno na nič prišlo velike FABRIKE ZA BRITAN-
NIJA-SREBRO, oddaje se sledečih 42 KOMADOV, izredno dobrih
rešij od BRITANIJA-SREBRA samo za gl. 6.75, kot jedra čisti
deli strokov izdelovanja, tedaj skoraj zastonj, in sicer:

- 6 kom. vrlo dobrih namiznih nožev, z ročni-
kom od britanija-srebra, s pravo angleški-
mi sreberno-jeklenimi ostrinami.
- 6 kom. jako finih vilic, britanija-srebro, iz jedne-
ga kosa.
- 6 kom. težkih žlic za jedi od britanija-srebra.
- 6 kom. žlic za kavo od britanija-srebra, naj-
boljše kvalitete.
- 1 masivni zajemalec za mleko od brit.-srebra.
- 1 točki zajemalec za juho od britan.-srebra.
- 6 podstavkov za nože od britanija-srebra.
- 6 kom. Viktorija-podstavkov, fino izdelanih.
- 2 krasna nam. svečnika od britanija-srebra.
- 1 salonski namizni zvonček od britanija-sre-
bra srebrnega glasu.
- 1 precejvalnik za čaj od britanija-srebra,
z ročkom ali vesalom.

42 kom. Vseh teh 42 rešij je izdelano iz najfinejšega britanija-sre-
bra, ki je na celotnem svetu jedina kovina, katere ostane večno bela,
in se od pravega srebra tudi po 20letnem rabljenju ne more razlo-
čiti, ZA KAJ SE GARANTUJE.

Naslov in jedini kraj za naročila v c. k. avstro-ogerskih provincah:
General-Depot der I. engl. Britannia-Silber-Fabriken:

Blau & Kann, Wien, I. Elisabethstrasse 6.

Poslilja se proti postnemu povzetju. — Poština za vseh 42 ko-
madov znaša 36 kr. v vse kraje Avstro-Ogerske.

Dobre, pravične, nepokažene

voščene sveče,

za katere dajejo poročstvo, iz najboljšega čistega če-
belnega voska, katere izvrstno lepo in prav počasi
goré, prodajata po najnižji ceni.

P. & R. Seemann

v Ljubljani.

Podpisani ima na prodaj prav
dobro tirolsko

črno vino,

čisto naravno

a ne oddaja je manj, nego po 56 li-
trov skupaj.

Alojzij Bader.

ODVETNIK

M. dr. Morpurgo

v Gorici

je preložil svojo pisarnico v hišo Kohen na
Korenji štv. 252, II. nadstropje.

Anton Gregorič

„Via Ascoli“ (v Getu) šte. 18 od
znotraj — v Gorici

sprejema vsako mizarsko in tapecirsko
delo ter garantuje, da bode dobro in
trajno izvršeno.

Priporoča ob enem svojo bogato
zalogo hišne oprave (mobilij) tape-
cirskega blaga in sreal po prav spo-
dobnih cenah.

Nobena sleparija!
Pri ces. kr. zastavljavnici
na Dunaji rešene

ŽEPNE URE

po nezasišano nizkih izjemnih cenah namreč

70 odstotkov pod kupno ceno

Istane zaloge žepnih ur, ki so bile za prodaj semkaj po-
slane iz najznamenitejših švicarskih tovarnov, so bile položene v c.
k. zastavljavnico, kjer so zapadle ter so po dražbenem potu po l
zastonj prišle v naše roke.

Zato smo v položaji, da lahko prodamo
prave zlate, sreberne in nikelnove ure, najboljše
švicarske izdelke, vse proti 5letni garanciji, da
le naš denar nazaj dobimo, 70 percentov pod
navadno tovarniško ceno, tako da so ure skoro
zastonj.

Vsaki človek, ubogi ali bogat, potrebuje ure, katere je mno-
gokrat največje prijateljica in spremljevalka skozi celo življenje.
Zdaj pa se ponuja ugodna prilika, ki se morda nikdar več ne po-
vrne, omisliti si skoro za nič solidno, fino, garantirano, do minute
natančno uro; kajti naše tovarniške osebe pregleda
vse ure še enkrat. Na vsaki uri je švicarsko tovarniško
znamenje.

Garancija je tako zanesljiva, da se s tem
javno zavežujemo, povrniti vsakemu naročniku
nemudoma in brez vsake overe njegov denar.

Kdor hoče imeti izvrstno, neverjetno ceno, za 5
let garantirano žepno uro skoro zastonj,
naj pošlje nemudoma naročbo, saj vendar vsakdo lahko razume, da
so ure strahno hitro razprodajo.

Razkaz žepnih ur:

Žepna cilindrica iz težkega srebro-nikelja, prav fina,
na sekunde pregledana, gravirana, guilochirana, z 8 rubini, plitvim
steklom, emailiranim kazalom in posebnim pokrivalom, s prav fino
zlati fago-verzičico; poprej je stala 12 gl., zdaj samo gl. 5.50. —
Ista prav fino v ognju pozlačena, krasna, kakor
vsaka zlata gl. 6.50.

Žepna ankorec iz težkega srebro-nikelja, prav fina na
minuto pregledana, gravirana, guilochirana, s 15 rubini, plitvim
steklom, email. kazalom in sekundnim kazalcem, s jako fino veri-
čico iz talni-zlata, poprej 20 gl., zdaj samo 7 gl. — Ena najbolj-
ših in izvrstnih ur. — Ista težko v ognju pozlačena,
krasno izdelana, popoln. zlati enaka samo gl. 8.50.

Remontoir-ura iz najfinejšega double-zlata, se navija
pri riniči brez ključa, ohrani pod garancijo vedno zlato barvo, iz-
vrstno na minuto vredjena, z dvojnimi pokrovom, okinanim email.
kazalom in privileg. koleseju, odlikovana kapitalna ura s talni ve-
ričico, poprej 24 gl. zdaj samo gl. 8.50. — Teh ur je malo.

Sreberna remontoir-ura iz pravega 13 lot. srebra,
od c. k. punc. urada preskušena, se navija brez ključa, s proti-za-
porom in kazalno napravo, najfinejša s privilegijem, nadrobno pre-
gledana, s plitvim steklom, email. kazalom in sekundnim kazalcem,
znotraj s kristalnim pokrovom in nikelnim kolesejem, za vsacega pre-
zerno najboljše, najcenejša in elegantnejša ura na svetu; poprejšnja
cena 30 gl., zdaj samih 14 gl.

Sreberna ankorec iz pravega, od c. k. punc. urada
preskušena 13 lot. srebra s 15 rubini prav fino na sekunde pre-
gledana, s plitvim steklom, email. kazalom in sekundnim kazalcem,
zraven tega po novem elektro-galvaničnem načinu pozlačena, da jo
noben zlatar na svetu ne razloči od prave zlate ure, katere se na-
vadno kupi za tako dragi denar; poprej je stala brez pozlačenja 24
gl., zdaj s pozlačenjem vred samo gl. 12.50.

Sreberna cilindrica iz pravega 13 lot. zlata, od c. k.
punc. urada preskušena, z 8 rubini, natančno na minuto pregledana,
po novem elektro-galvaničnem načinu pozlačena, — tako da se ure so
baze ne razločujejo od pravih zlatih, poprej 15 gl. zdaj samo gl. 6.50.

Ura za gospe iz pravega 14 karatnega zlata, preskušena
od c. k. punc. urada, neizmerno fina, elegantna ura z najfinejšo be-
nesko zlato okoliravno tason-verzičico in najfinejšo zametasto škat-
ljico, poprej 30 gl. zdaj samo gl. 19.50. Še nikdar kaj takega.

Prava 14 karat. zlata remontoir-ura 40, 50 gl. naj-
neje Savonette-ure, katere so stale nekaj po 100 gl.

NASLOV:

Uhren-Ausverkauf von A. Fraiss, Rothenburmstrasse 9,
parterre, gegenüber dem erzbischöf. Palais. Wien.